

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

35. Quòd gratia singularis quibusdam collata, non est omnibus imitanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

QVOD NON OMNES DEBENT IMITARI gratiam singularem in solitudine habitandi, quibusdam diuinitus exhibitam.

CAPVT XXXV.

Quibusdam Dei speciali munere exhibitum fuit, vt in iuuentute sua solitudini & solitariae habitationi seipfos traderent. Quemadmodum beatus Benedictus legitur fecisse; ipse tamen in regula sua illud non consulit, sicut etiam faciunt alij Eremitæ & Doctores, persuadentes ne quis audeat attentare illud, & aggredi: quia gratia singularis alicui data non est omnino trahenda ad consequentiã, seu non omnibus est imitanda. Et qui quandoque oppositum ausi sunt facere, scilicet quærere solitudinem & Eremiti ociositatem absque præcedente labore, & præuia instructione ac consuetudine conuersationis inter societatem, miserabiliter sunt defraudati. Rationem assignat præfatus Gerson dicens: Volare enim conati sunt antequam essent alati, & congregari bellum cum hoste immanissimo, priusquam alios minores debellassent aduersarios, scilicet mundum, & carnem. Et ideo dicit ipse quod non habet magnam fiduciam in quosdam nostri temporis Eremitas sed dicentes magnum afferre profectum sibiipsis: quod & sentiendum putat de sceminis in reclusoriis positis. Qui etiam scribens sororibus suis dicit: Scitis vos ipsæ sorores meæ dilectæ quam necessitatem sustinuistis vsque huc esse in labore magno & forti, adhuc ex vobis aliqua tali indigent,

indigent, antequam potuissetis vos tenere in secreto & solitarias, & vos tradere omnino ad cogitandum de Deo in similitudine Eremitarum & reclusarum. Habemus enim & reclusorium non solum in nemoribus, locisque desertis positum, sed vbiunque possunt haberi vel exerceri tales loci ad declinandum mundum seu euitandum eius tumultum cum omnibus suis occupationibus & sollicitudinibus. Propter hoc videmus in religionibus bene ordinatis, nouitios & incipientes oneratos fortiter in addiscendo, magnum habere seruitium in laboribus, & vigiliis, ieiuniis, & clamoribus, & canticis ad remouendum per ista cogitationes, quas circa alia solitarij existentes possent habere, sed tamen aliqui bene experti in talibus pœnitentiis & scientes tentationes & cogitationes prauas deuincere, possunt diutius demorari in solitudine etiam absque labore. Vnde contingit aliquos esse tam fortis complexionis, ad vincendum domandumque cum labore tentationes suas quòd inhabiles sunt ad perfectionem contemplationis: sed oportet eos assidue occupari laboribus vitæ actiuæ: & multi reperiuntur tales. E contrario est inueniri quosdam, quibus ipsa vita actiua est graue onus & mirabiliter per eam impediuntur. Etiam accidit vt aliquis sit talis & tam bene in sua naturali complexione ordinatus, vel etiam ex speciali Dei gratia, quòd plus vna die proficiet vacans contemplationi quàm alius proficiet per spatium vnus anni. Verumtamen non intendendo quòd quis ita vni vitæ studeat, quòd ali-

quando non intendat alteri, vel plus vel minus secundum tempus, prout sibi vtilius viderit expedire. non enim adeo se totum debet tradere vitæ actiuæ, quòd aliquando non habeat cogitare aliquid de Deo & de sua conscientia, scilicet ad confitendum peccata sua & pœnitendum. E contrario non fit ita totus vacans contemplationi, quin aliquando oporteat eum laborare. Vnde semper in vna & eadem persona oportet reperiri Martham cum Maria, & Mariam cum Martha plus vel minus, sicut diximus, talis tamen ab illa vita denominabitur, cui plus incubuerit.

QVOD DIVINVS AMOR EST
*principium & finis vitæ contem-
 platiuæ.*

CAPVT XXXVI.

Radix & principium vitæ contemplatiuæ, debet esse amor Dei: id est, quòd propter eum vita deseratur mundialis, omnesque sollicitudines & occupationes exteriores homo fugiat, vt se totum tradat Deo. Qui autem oppositum facit, seipsum decipit: & sæpe non perueniet ad laudabilem finem, nisi per pœnitentiam se emendatum reddiderit. Quales sunt multi religionem intrantes, vel literarum studio intendentes, non ex Dei amore, sed ex desidia simulatè laborem fugiunt mundi: vel vt habeant vnde viuant, vel ex vanitate & superbia cupientes magnos & deuotos religiosos reputari, vel ex curiositate solummodo scilicet vt sci-
 ant: